

výši poplatků, tak i modalita jejich vybírání sám stanovil. Učinil-li úřad tak, jest ovšem v tom směru svou vlastní úpravou vázán na tak dlouho, dokud ji nenahradí úpravou jinou.

Presidiálními oběžníky č. 79 a 89 z 27. května 1921 č. 3241 a z 9. července 1921 č. 7935 stanovena byla zásada, že pro výpočet poplatků za povolení hromadná — a o taková v daném případě šlo — jest směrodatná sazba poplatků platná v den, kdy zboží bylo odevzdáno úřadu státnímu, který jest povinen a oprávněn vývoz v listině úřadem pro zahr. obchod vydané potvrditi (celnímu, železničnímu, poštovnímu úřadu). Za platnosti této zásady mohly poplatky býti vyměřeny a předsány teprve tehdy, když vývoz byl efektuován.

Co před tímto momentem bylo na poplatek složeno, má povahu pouhé zálohy. Proto však nemá úřad možnost poplatky předsati, jestliže k vývozu vůbec nedojde, a ovšem ani tehdy, když podklad pro předsání poplatků zanikne dříve, než prošla lhůta k vývozu tím, že vývoz toho kterého zboží stane se volným, t. j. potřeba vývozního povolení pro ně vůbec pomine. V případech takových jest úřad povinen, řídě se onou zásadou jím samým stanovenou, to, co na poplatcích předem bylo zapraveno, straně vrátiti.

Jestliže v daných případech vrácení odepřel, ač vývozní povolení, za něž poplatky byly složeny, pozbylo před jeho projitím podkladu uvolněním zboží, což odvodní spis nepopírá, musil soud v tom, že vrácení bylo odepřeno, shledati nezákonnost, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

#### Č. 4979.

**Zdravotnictví (Slovensko):** \* Očkující lékaři nemají nároku, aby jim vedle odměny stanovené dle počtu očkovaných vyplacena byla za očkování v roce 1919 provedené ještě zvláštní odměna za ztracený čas bez ohledu na počet očkovaných osob.

(Nález ze dne 5. října 1925 č. 18.495).

Věc: Dr. Maritn H. v T. proti exposituře ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v Bratislavě stran odměny za očkování.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Expositura min. zdrav. v Bratislavě výměrem z 22. února 1924 poukázala očkujícím lékařům v T. ze státní pokladny odměnu za nucené očkování v r. 1919 dle výkazu o jejich pracích a podotkla, že percipientům vyplatiti jest méně o kolkovné, jež ve výkaze červeným inkoustem jest vyznačeno. Dle dotyčného výkazu měla býti st-li vyplacena za očkování 660 osob odměna 264 Kč se srážkou kolkovného 3 Kč, tedy částkou 261 Kč. Župní úřad vyrozuměl o tom st-le sdělením, že byl berní úřad vyzván, aby mu na nekolikovanou kvitanci vyplatil částku 261 Kč.

St-l podal proti vyměření odměny stížnost k nss-u, o níž soud uvážil takto:



St-l ve stížnosti vytýká, že se mu nedostalo ze státní pokladny odměny v té výši, jak mu dle zákona přísluší, ježto mu jednak nebylo vyplaceno diurnum za ztracený čas, jež vedle odměny 40 h za každou osobu mu náleželo, jednak i odměna byla mu vyměřena částkou nižší než příslušnými předpisy bylo stanoveno, ježto za očkování 660 očkovaných činí odměna 264 Kč a nikoliv 261 Kč.

V prvním směru je stížnost bezdůvodná. Na sporu jest tu otázka, zda očkujícím lékařem provádějícím na základě úředního nařízení nucené očkování přísluší vedle odměny za očkování každé osoby ještě zvláštní odměna za ztracený čas bez ohledu na počet očkovaných osob. V době, kdy očkování bylo provedeno (1919), nepůsobil ještě na Slovensku zákon z 15. července 1919 č. 412 Sb., ježto nařízení, jímž dle § 23 počátek této působnosti měl být stanoven, dotud vydáno nebylo. Sluší proto důvodnost nároku st-lova zkoumati dle platných předpisů dřívějších. V tom směru rozhoduje § 97 zák. čl. XIV. z r. 1876, dle něhož očkující lékaři mají za očkování obdržeti ze státní pokladny odměnu dle počtu osob, jež s úspěchem byly očkované, kdežto obec je povinna dodati očkujícím lékařům potřebný povoz. Že očkujícím lékařům vedle těchto požitků přísluší ještě zvláštní odměna, již bez ohledu na počet očkovaných bylo by vyměřiti dle trvání doby, po kterou z úředního nařízení byli k dispozici pro nucené očkování, v zákoně stanovení není. V důsledku toho také určuje nař. min. vnitra z 23. června 1887 č. 40.180 odměnu očkujících lékařů jen dle počtu očkovaných osob.

Důvodnou však shledal soud stížnost, pokud vytýká, že úřad i na odměně za očkování jednotlivých osob vyplatil st-li méně, než dle zákona mu přísluší. Dle rozhodnutí v odpor vzatého poukázal žal. úřad st-li sice celou částku 264 Kč za očkování 660 osob, avšak zároveň ustanovil, že peněz ten má vyplacen býti st-li se srážkou kolkovného 3 Kč. Župní úřad intimuje toto rozhodnutí st-li opomenul sděliti st-li, že mu byla sice přiznána náhrada 264 Kč, že však při výplatě její bylo mu strženo kolkovné v částce 3 Kč. Tato vada zabraňuje st-li seznání účele, proč nevyplácí se mu celá částka 264 Kč, nýbrž částka o 3 Kč menší, a jde tedy o vadu podstatnou.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro vadné řízení za tím účelem, aby st-li dostalo se řádného intimátu rozhodnutí v odpor vzatého.

Č. 4980.

**Technikové soukromí. — Vojenské věci: \* Nastoupí-li civilní geometr místo u vojenského stavebního ředitelství jako kapitán stavební služby. zanikne tím jeho oprávnění k provádění praxe civilního geometra.**

(Nález ze dne 5. října 1925 c. 18.496).

**V ě c:** Ing. Josef P. v Praze (adv. Dr. O. Hurych z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o zániku oprávnění civilního geometra.

**V ý r o k:** S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

**D ů v o d y:** K oznámení inženýrské komory v Praze, že se st-l stal dle sdělení voj. stav. ředitelství v Praze aktivním důstojníkem a nabyt